

سریال دیدنِ خانوادگی

اینجا آیین، شکل رسمی‌تری دارد.
مذاکره قبل از شروع.
انتخاب محتاطانه.

و آن لحظه‌های معذب که همه امیدوارند صحنه‌ی
بعدی «آن‌طوری» نباشد.

سریال دیدن خانوادگی،
پراز سکوت‌های ناگهانی است.
پراز نگاه‌های کوتاه.
پراز خنده‌هایی که نصفه می‌مانند.

اما همین‌جا،
سریال تبدیل می‌شود به آینه.
آینه‌ی تفاوت نسل‌ها.
آینه‌ی چیزهایی که هرکسی یک‌جور می‌بیند و یک‌جور
قضاوت می‌کند.
گاهی خودِ سریال مهم نیست؛
مهم این است که کنار هم نشسته‌ایم و یک چیز
مشترک را نگاه می‌کنیم.